

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și/sau a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin adoptarea unei abordări defectuoase pentru analiza regimului SSC. În considerentele (124)-(126) ale deciziei atacate, Comisia a tratat în mod eronat dispozițiile părții 9A capitolul 9 din Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010] ca fiind o formă de derogare de la obligația fiscală generală prevăzută în capitolul 5 al acesteia.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 107 alineatul (1) TFUE atunci când a constatat în considerentele (127)-(151) ale deciziei atacate că era îndeplinit criteriul selectivității, în sensul că întreprinderi aflate într-o poziție comparabilă din punct de vedere factual și juridic erau tratate în mod diferit.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că exonerarea de 75 % prevăzută la articolul 371 ID din Legea privind impozitarea (internațională și alte dispoziții) din 2010 se justifică prin caracterul și structura generală ale sistemului de impozitare.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că impunerea unei sarcini fiscale asupra SSC care se încadrează în exonerările stabilite în capitolul 9 menționat, ca o categorie, ar încălca libertatea de stabilire a reclamantelor, contrar articolului 49 TFUE.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe existența unei erori vădite de apreciere în ceea ce privește exonerarea de 75 % și aspectul referitor la raportul fix.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia Comisiei nu respectă principiul general de drept al Uniunii privind nediscriminarea sau egalitatea.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe faptul că Comisia a săvârșit o eroare de drept aplicând prin analogie sau invocând în mod nejustificat prevederile Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului ⁽¹⁾, care nu era aplicabilă *ratione temporis*.

⁽¹⁾ – Directiva (UE) 2016/1164 din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (JO 2016, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2019 – Moerenhout și alții/Comisia

(Cauza T-789/19)

(2020/C 45/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Tom Moerenhout (Humbeek, Belgia) și șase alți reclamanți (reprezentant: G. Devers, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii formulate împotriva Deciziei C(2019) 6390 final a Comisiei din 4 septembrie 2019 prin care s-a refuzat înregistrarea propunerii de inițiativă cetățenească intitulată „Asigurarea conformității politicii comerciale comune cu tratatele UE și respectarea dreptului internațional” (JO 2019, L 241, p. 12), reclamantii invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, precum și a articolului 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească (JO 2011, L 65, p. 1), întrucât Comisia ar fi denaturat propunerea de inițiativă cetățenească.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 211/2011, întrucât Comisia nu și-ar fi îndeplinit obligația de motivare a deciziei atacate.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, întrucât Comisia a considerat că acțiunea avută în vedere prin propunerea de inițiativă cetățenească nu putea fi adoptată decât în temeiul articolului 215 TFUE, deși acțiunea menționată se încadra în mod vădit în politica comercială comună.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, întrucât Comisia a ignorat alte temeuri juridice în care se încadrează în mod vădit propunerea de inițiativă cetățenească, și anume articolul 43 alineatul (2) TFUE și articolul 114 TFUE.

Acțiune introdusă la 18 noiembrie 2019 – Bennahmias/Parlamentul

(Cauza T-798/19)

(2020/C 45/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Jean-Luc Bennahmias (Marsilia, Franța) (reprezentanți: J.-M. Rijkers, J.-L. Teheux, și M. Ganilsy, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 16 septembrie 2019;
- anularea notei de debit nr. 2019-1 599 prin care se impunea recuperarea sumei de 29 806 euro;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe motivarea insuficientă a deciziei atacate, întrucât raționamentul Secretarului General al Parlamentului European ar fi echivoc și întrucât nu ar indica în ce măsură elementele prezentate nu constituiau dovezi ale muncii.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe eroarea de apreciere a deciziei atacate întrucât faptele reținute de Secretarul General al Parlamentului European ar fi inexacte.